

Biblická hodina, 26. november 2020
- zhrnutie výkladu biblických textov

Úvodná pieseň: Žalm 77 - V ťažký deň súženia môjho...

Úvodná modlitba:

Ďakujeme Ti Pane náš, že nie sme sami v našom súžení, že aj my môžeme volať k Tebe a to v istote, že nás neodmietneš. Ďakujeme, že Tvoja blízkosť nás vie ochrániť od zúfalstva a naliať nám novú silu a snahu o to, aby sme sa Ťa držali, aby sme u Teba hľadali ochranu. Ďakujeme, že nás učíš, aby sme sa nie o to snažili, že by sme všetkému porozumeli, ale aby sme vedeli s dôverou prijať z Tvojich rúk všetko, čo nás stretne v živote. Ďakujeme za Tvoje slovo, ktorým aj dnes nás chceš posilniť. Prosíme o Tvoju prítomnosť medzi nami, o pôsobenie Tvojho Ducha svätého v tomto obecenstve s Tebou i navzájom. Požehnaj nám túto chvíľu. V mene Pán Ježiša Krista prosíme, vypočuj nás. *Amen*

Text zo Starého zákona: Kniha Jób, 17. kapitola

¹ Môj duch je zlomený, moje dni vyhasli, ostal mi len hrob. ² Okolo mňa je samý posmeškár a moje oko spočíva na ich uštipačnoscach. ³ Záloh za mňa nechaj u seba! Ved' kto by sa zveril ako ručiteľ do mojich rúk?! ⁴ Ich srdce si zbavil úsudku, preto ich nepovýšiš. ⁵ Ak niekto za odmenu udáva priateľov, oči jeho synov oslepnú. ⁶ Dal ma ľuďom ako porekadlo, preto si predom mnou ľudia odplňujú. ⁷ Oko mi zoslablo od plaču a všetky údy môjho tela sú ako tieň. ⁸ Úprimní sú z toho zhrozenia a nevinný sa rozohňuje proti pokrytci. ⁹ Spravodlivý sa pridáva svojej cesty a ten, čo má čisté ruky, ešte zosilnie. ¹⁰ Vy všetci však znovu poďte sem, hoci múdreho medzi vami nenájdem. ¹¹ Moje dni prešli, moje plány, túžby môjho srdca, sú zničené! ¹² Zamieňajú noc za deň, svetlo je vraj blízko tmy. ¹³ Ak dúfam, podsvetie mi bude domovom, v tme si usteliem posteľ, ¹⁴ hrob oslovím: ‚Ty si môj otec!‘ Červom poviem: ‚Moja matka a moja sestra!‘ ¹⁵ Kde je teda moja nádej? Moja nádej — kto ju ešte uvidí? ¹⁶ Zostúpi k závorám podsvetia, keď si spolu odpočinieme v prachu.“

Milí Bratia a milé Sestry!

Jóbova reč je svedectvom o momentálnej beznádeji, zúfalstve, sklamaní a o tom, že nevidí pre seba už žiadnu budúcnosť, jedine blížiaci sa koniec: hrob. *Môj duch je zlomený, moje dni vyhasli, ostal mi len hrob.* Vyčerpal ho zápas, ktorý viedol doposiaľ, zápas o pochopenie udalostí, ktoré ho stretli. Zápas, ktorý nebol proti Bohu, ale pre pochopenie nepochopiteľného. Jeho slová striedavo oslovujú Hospodina aj jeho priateľov, ktorí sa k nemu nezachovali priateľsky a ešte mu pridali k utrpeniu. Popri nepredstaviteľnej strate svojich detí a majetku, popri fyzickej bolesti a biede mu spôsobuje neznesiteľnú ťarchu aj nevhodný prístup priateľov, ktorí ho prišli pôvodne potešiť. Ich reči ale vyjadrujú *posmešky a uštipačnosť*. Jeho život nestojí za nič, nemá hodnotu, že by ho niekto zastal, teda zaň niekto *ručil a položil záloh*. Stal sa *porekadlom* ľuďom. Dostáva sa mu opovrhnutia a nepochopenia zo všetkých strán. *Moje dni prešli, moje plány, túžby môjho srdca, sú zničené!*

Čas jemu vymeraný pomaly vyprší. Mal plány, ale sú všetky zničené. Nevidí žiadnu budúcnosť či východisko, uvedomuje si vlastnú pomínutelnosť a vyrovnáva sa s ňou. *Ak dúfam, podsvetie mi bude domovom, v tme si usteliem posteľ* - chystá sa na odchod z tohoto sveta. *Kde je teda moja nádej? Moja nádej - kto ju ešte uvidí?* Vidíme však, že sa tu kniha nekončí, ešte nasleduje zopár kapitol, ešte bude mať silu vypočuť si jedno kolo reči od svojich priateľov, aj toho štvrtého, ktorý je zatiaľ ticho, dokonca aj vstúpenie Boha do týchto ľudských sporov o Ňom. Lebo býva to tak, že si myslíme, že sme u konca svojich síl, a ešte ku čomu všetkému nazvyš dostaneme silu, aby sme to uniesli!

Milí Bratia a milé Sestry, Jób žil v dobe, kedy ešte nemohol mať nádej v Ježiša Krista, v Jeho dielo spásy a vzkriesenie. Nemohol mať nádej, že On premohol moc hriechu a smrti a veriacim v Neho otvoril cestu do neba, stratený ráj nám navrátil. Napriek tomu sa Jób nevzdáva Boha. Preto kvôli jeho zúfalstvu nemáme nad ním lámať palicu, hlavne nie ako kresťania, veď nežil v novozákonnej dobe. Ale uvedomme si, že dodnes iba taká biedna a úbohá nádej zostáva človeku, ktorý žije bez nádeje v Ježiša Krista: raz bude všetkému koniec.

Aké dobré je, že je do nás zakódovaná túžba po tom, aby náš koniec alebo totožný s úplným zničením. Aj Jób zmýšľa podobne keď hovorí - *moja nádej zostúpi k závorám podsvetia, keď si spolu odpočinieme v prachu*. Nehovorí o zničení, ale o odpočnutí. Akurát nemá vieru, ktorá by ohlasovala, čo bude potom...

Táto do nás zakódovaná túžba po tom, že „predsa je niečo aj ďalej“, však nesie v sebe mnoho rizík. Lebo vyvoláva v človeku otvorenosť pre rôzne špekulácie, okultizmus, náhradné riešenia na pozemský spôsob, ktoré sú scestné a dávajú falošné nádeje. Preto je dôležité v tejto súvislosti mať jasno a si uvedomiť, že jediná cesta vedie do neba - samozrejme, ak pod nebom myslíme Božie kráľovstvo, večné bytie v Jeho blízkosti a sláve. A tá jediná cesta je Ježiš Kristus (o tom hovorí bližšie náš novozákonný text...). Kto Ho spoznal a prijal ako svojho Spasiteľa, nezostane bez nádeje, hoci čo by sa stalo. Ale vierou môže vyznávať, že i v živote i pri smrti je jeho jediným potešením, že patrí svojmu vernému Spasiteľovi. Ktorý zaň svojou krvou zaplatil aby ho vyslobodil z moci diabla a mu pripravil miesto v nebi. On za nás zaplatil zábezpeku, *položil záloh* a tak sa nás zastal, aby sme mohli žiť ako Jeho vlastníctvo v bezpečí a v živej nádeji, hoci aká ťažká je naša životná púť.

Text z Nového zákona: List Hebrejom 1,1-4 (Boh prehovoril vo svojom Synovi)

¹ Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom ústami prorokov. ² V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a cez ktorého stvoril aj svet. ³ On je odlesk jeho slávy a obraz jeho podstaty a všetko udržuje svojím mocným slovom. Keď vykonal očistenie od hriechov, posadil sa po pravici Velebnosti na výsostiach. ⁴ Stal sa o toľko dôstojnejším od anjelov, o koľko vznešenejšie meno zdedil než oni.

Milí Bratia a milé Sestry!

Autor listu Hebrejom nie je známy. Tento list nesie mnoho znakov Pavlovej teológie na jednej strane, na druhej obsahuje mnoho základných myšlienok, s ktorými sa u Pavla nestretávame. Ani jeho adresátov nevieme presne určiť, isteže bol určený kresťanom zo židovstva. Hlavne to vidíme v tom, ako obetná prax židovstva sa naplní v obeti Ježiša Krista, ako Veľkňaza novej zmluvy.

Čítali sme úvod listu, v ktorom autor zdôrazňuje už aj podľa jeho nadpisu takú tézu, ktorú je potrebné si aj dnes uvedomovať, totiž, že Boh prehovoril vo svojom Synovi. Je dobrou správou už samotný fakt, že Boh hovorí s človekom. Svojou rečou naväzuje kontakt s ľuďmi, pretože On je živý Boh. On nemlčí a nie je nemý. **Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi.** Aj v minulosti našiel spôsob, ako osloviť človeka. Nebolo to stereotypné. Aj v starozákonnej dobe hovoril **otcom** - čiže svedkom viery - **ústami prorokov**. Boli to Ním povolaní ľudia, ktorí svoj život plne podriadili Bohu a prežili v službe Jemu, boli tak jeho reprezentantmi, tlmočníkmi Jeho slova. Takto cez nich hovoril Boh kedysi. Ale hovorí aj dnes. a to dnes je iné, je úplné, dokonalé. Kedysi - dnes: aktualizujú sa tak poznatky z dávnej minulosti.

Podľa autora **v týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi.** Jednak je tu dôraz na tom, že táto doba, toto obdobie, sa považuje za posledné a teda času je už málo. Je to posledná éra v živote ľudstva, potom nasleduje doba mesiášska. A jednak môžeme vidieť, že On prehovoril teraz ešte konkrétnejšie, a to v Synovi. **Kedysi** ústami prorokov - **dnes** dielom Syna, dielom spásy. Božie zjavenie bolo rôzne v rôznych v obdobiach, ale dnes Jeho posledným zjavením je Ježiš Kristus, Syn Boží. Ak sa chceme vyhnúť rôznym nástrahám a omylom, tak sa držíme toho, že On nehovorí k nám rôznymi zvláštnymi spôsobmi, nepoužíva si k tomu žiadne médium, pocity a duchovné zážitky. Jeho Slovo, reč k nám je Ježiš Kristus, Slovo, ktoré sa stalo telom. A v týchto posledných dňoch je táto výstraha na mieste, však Ježiš hovoril o tom, že to bude čas pokušení a pokusov nášho nepriateľa mnohých odkloniť od viery. Je to čas, kedy sa ľuďom pozdávajú všelijaké pochybné zjavy, metódy k tomu, aby sa dopytovali Božieho zjavenia v ich živote alebo Jeho tajomstiev...

Prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a cez ktorého stvoril aj svet - to je svedectvo o božskej podstate Ježiša Krista, potvrdenie toho, že On ako Syn, je skutočný Boh, večný a teda prítomný už pri stvorení, zároveň, Jemu patrí všetko stvorenstvo.

On je odlesk jeho slávy a obraz jeho podstaty a všetko udržuje svojim mocným slovom. Božia sláva sa zviditeľnila na Synovi. On nám odzrkadľuje Boží obraz a Jeho slávu. V Ňom môžeme vidieť a spoznať Boha. Každý iný pokus, každá iná cesta je bludiskom. Pán Ježiš hovoril: *Kto videl mňa, videl aj Otca.* (Jn 14,2) On je Pánom tohoto sveta - a to tým spôsobom, že sa oň stará. Jeho slovo je mocné udržiavať všetko. Veríme tomu? Má aj v našom živote takúto silu, prejavuje sa v nás jeho moc?

Keď vykonal očistenie od hriechov, posadil sa po pravici Velebnosti na výsostiach. Je to odkaz na Ježišovo dielo spásy - veď tým, že na kríži bolo všetko dokonané, svojou obeťou zabezpečil odpustenie hriechov pre každého, kto sa uchádza o ochranu Jeho krvi, Jeho zástupnej obeti. A On, ako Slovo, ktoré sa stalo telom, keď svoju úlohu splnil - vrátil sa do nebeskej slávy - a sedí na pravici svojho Otca. Čiže sa podieľa na kraľovaní.

Stal sa o tolko dôstojnejším od anjelov, o koľko vznešenejšie meno zdedil než oni. Je to už vlastne úvodné konštatovanie toho, čo nasleduje: Ježiš nie je jeden z anjelov alebo spomedzi nebeských bytostí. On, ako Syn Boží, má vznešenejšie meno za dedičstvo - v nebeskej sláve je tým, komu patrí kraľovstvo, moc i sláva... Pretože je Syn, dedič, a nielen účastník či nebeský služobník, ktorý by bol podriadený. „Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno nad každé meno, aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán“. (Fil 2,9-11) Jeho meno je hodné našej chvály a úcty. *Amen*

Záverečná modlitba:

Otče náš nebeský, chválime Ťa, že si živý Boh, ktorý hovorí a si k nám prehovoril vo svojom Synovi, v Ňom si sa nám dal poznať. Odpusť, že často sa Tvojmu hlasu vyhýbame, nechce sa nám poslúchať, avšak Ty neprestaneš nás oslovovať, lebo Ti na nás záleží. Tak veľmi sme boli vzácní v Tvojich očiach, že si dopustil, aby Tvoj Syn, Ježiš Kristus všetko vykonal pre naše očistenie od hriechov, aby nám získal večnú nádej na spasenie. Ďakujeme, že On je Tvoje posledné slovo k nám, ktorý svojím vzkriesením nám otvoril cestu do Tvojho kraľovstva.

A preto sa za žiadnych okolností nemôžeme dostať do zúfalstva a beznádeje, kedy človek nevidí žiadne východisko, lebo živá nádej v Kristovi nás vie podržať, posilniť a zachovať v Tvojej láske. Naša istota a naše bezpečie je v tom, že vieme, z Tvojich rúk nás nikto a nič nemôže vytrhnúť. Pomôž nám teda zostať takto pri Tebe a žiť pod vedením Tvojho slova... *Amen*

Otče náš...

Požehnanie...

Záverečná pieseň: 484 - Žije môj Spasiteľ, ja viem...